

De opname van de Gemeente

Moet de Gemeente door de grote verdrukking gaan, of wordt ze vóór die tijd opgenomen?

Sommige mensen beweren dat de Gemeente door de grote verdrukking moet gaan. Ze zeggen: “Er is geen reden om aan te nemen dat de Gemeente voor de grote verdrukking bewaard zal blijven, want de gelovigen uit de begintijd van de Gemeente hebben ook veel geleden”. Wij antwoorden daarop: “Dit is niet het punt waar het om gaat. Gelovigen van alle tijden hebben geleden om hun geloof. Maar dat is nog niet de “grote verdrukking”. Het belangrijkste is de soevereiniteit, de onbeperkte macht van God. Heeft God in Zijn raadsbesluit bepaald dat de tijd van de Gemeente zal samenvallen met die van de grote verdrukking, of niet?”

De tijd van de grote verdrukking wordt in Jeremia 30:7 “een tijd van benauwdheid voor Jakob” genoemd – voor Jakob, en niet voor de Gemeente. Het is een tijd waarin God op een bijzondere manier bezig is met Israël en met de volken in verbinding met Israël (Jer. 30:7-16). Jesaja noemt die tijd “de smeltkroes der ellende” (Jes. 48:10). Het is dus een tijd die God gebruiken zal om Israël te tuchtigen en te reinigen. Ook zal Hij Zijn verheven Naam bekend maken aan de afvallige volken – en wel door vreselijke oordelen (Jer. 30:11; Jes. 10:5, 6, 12, 24-27; 40:1-2; 2:10-21; 5:16; Joël 3:1,2, 11-17; Jes. 34:1,2,8; Micha 7:16-20; Ezech. 38:23; 39:7). Dit alles bewijst dat de Gemeente van te voren al opgenomen moet zijn.

Enoch, die opgenomen werd vóór het oordeel op aarde kwam, is een beeld van de Gemeente. Noach met zijn gezin, die veilig gedragen werden door het oordeel dat de aarde overspoelde (een beeld van de grote verdrukking), vormden de kern om de gereinigde aarde opnieuw te bevolken. Zij zijn een beeld van het gelovige Joodse overblijfsel.

Christus zal voor Israël komen aan het eind van hun zware beproeving, als “de Zon van de gerechtigheid, met genezing onder haar vleugels” (Mal. 4:2). Voor de Gemeente zal Hij verschijnen als de “blinkende Morgenster”, vóór de dag aanbreekt, terwijl de wereld nog in de duisternis ligt (Openbaring 22:16).

We zullen nog enkele Schriftplaatsen aanhalen om duidelijk aan te geven dat de opname van de Gemeente zal plaatsvinden vóór de grote verdrukking.

“Ik kom weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben” (Joh. 14:3). “Christus heeft Zijn Gemeente liefgehad en Zichzelf voor haar overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door het Woord” (Ef. 5:25-26).

Christus zal komen om de Zijnen tot Zich te nemen, opdat zij daar zullen zijn waar Hij is.

De Gemeente is de Bruid van Christus; hemelse zegeningen zullen haar deel zijn. Israël daarentegen, als aards volk, zal aardse zegeningen beërven onder de regering van Christus.

“Wanneer Christus, ons leven, zal geopenbaard worden, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid” (Kol. 3:4). Uit deze tekst blijkt duidelijk dat de Gemeente opgenomen en bij de Heer moet zijn, vóórdat Hij met haar in heerlijkheid verschijnen zal.

“Laten wij blij zijn en juichen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereed gemaakt” (Openb. 19:7-8). Hier zien we de Bruid in de hemel voor haar bruiloft met het Lam. Tegelijkertijd komen de oordelen van God op de aarde neer tijdens de grote verdrukking. Die tijd zal eindigen met de komst van de Heer Zelf, samen met Zijn verheerlijkte heiligen, om de macht van de vijand te vernietigen (Openb. 19:11-21).

In Openbaring 1:19 wordt tegen Johannes gezegd: “Schrijf dan, wat gij gezien hebt, en wat is, en wat hierna gebeuren zal”:

- wat gij gezien hebt: de verschijning van de Heer, Die hij net gezien had: verzen 11-18
- wat is: dat is de geschiedenis van de Gemeente, die nu nog op aarde is, profetisch gezien in de brieven aan de zeven gemeenten in hoofdstuk 2 en 3;
- en wat hierna gebeuren zal, dat wil zeggen na de tijd van de Gemeente op aarde.

In Openbaring 4:1 roept een stem uit de hemel Johannes toe: “Kom hier op en ik zal u tonen wat hierna gebeuren moet”. Vanaf hoofdstuk vier worden dus de gebeurtenissen behandeld die zullen plaatsvinden als de Gemeente is opgenomen. De belijdende massa van naamchristenen zonder leven, die achtergebleven is, wordt uit Zijn mond gespuwd en overgeleverd aan het oordeel (Openb. 3:16).

In Openbaring 4:4 en 5:8 zien we de verheerlijkte oudsten, terwijl ze zitten rondom de troon, met op hun hoofden gouden kronen en in hun handen gouden schalen vol reukwerk. De priesters waren verdeeld in 24 orden, met één man aan het hoofd in iedere orde (zie 1 Kron. 24:1-18). Deze 24 oudsten stellen voor: allen die opgenomen zullen worden om bij de Heer te zijn als Hij komt voor de Zijnen. We zien hier hoe ze verheerlijkt in de hemel zijn, als koningen en priesters voor de troon van God. Tegelijkertijd komen de oordelen van God over de aarde. Het is dus duidelijk, dat de opname van de Gemeente moet plaatsvinden vóór de oordelen

over de aarde losbarsten.

Dit wordt bevestigd door andere Schriftplaatsen die zich met de grote verdrukking bezig houden. Bijvoorbeeld Jeremia 30:6-7: “Waarom zie ik dan de handen van iedere man op zijn lendenen als een barende vrouw, en alle aangezichten veranderd in bleekheid? O wee! Want die dag is zo groot dat zijns gelijke niet geweest is, en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob”.

Daniël 12:1: “En in die tijd zal Michaël opstaan, die grote vorst, die voor de kinderen van Uw volk staat, als het zulk een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is sinds dat er een volk geweest is tot op die tijd toe. En in die tijd zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het Boek” (vergelijk Openbaring 7:1-8).

Mattheüs 24:15-21: “Wanneer gij dan de gruwel van de verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, de profeet (Dan. 9:27 en 12:11) zult zien staan in de heilige plaats (de tempel, die binnenkort in Jeruzalem herbouwd zal worden), laten dan zij die in Judéa zijn, vluchten . . . Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin van de wereld af tot nu toe, en ook niet weer zijn zal” (zie ook Mark. 13:14-19).

Deze teksten geven duidelijk aan dat het in deze tijd van de grote verdrukking in het bijzonder gaat om de Joden in Judéa. Het is de tijd van benauwdheid voor Jakob, en niet de tijd van benauwdheid voor de Gemeente. Michaël zal in deze tijd van verdrukking opstaan voor het volk van Daniël (de Joden). Hij zal hen die in het Boek geschreven staan doen ontkomen, terwijl de afvallige Joden in deze verschrikkelijke oordelen zullen worden vernietigd (Mal. 4:1-2).

We zien ook in de Openbaring dat de toorn en de oordelen van God de volken in deze tijd zullen treffen. Die hele periode wordt gekenmerkt door het uitgieten van de toorn van God over het afvallige Israël en over de afvallige Christenheid.

We lezen nog enkele teksten uit de Openbaring: “Want de grote dag van Zijn toorn is gekomen” (6:17). “De drinkbeker van Zijn toorn” en “de grote wijnpersbak van de grimmigheid van God” (14:10 en 19). “Gaat heen en giet de zeven schalen van de grimmigheid van God uit op de aarde” en “... om haar te geven de drinkbeker van de wijn der grimmigheid van Zijn toorn” (16:1 en 19).

“En hij treedt de wijnpersbak van de wijn der grimmigheid van de toorn van God, de Almachtige” (19:15).

De grimmigheid van de toorn van God, die over Israël en de volken zal worden uitgegoten, is kenmerkend voor deze verschrikkelijke tijd. Deze tijd wordt beschreven in Openbaring 4-19. Ze komt precies overeen met de laatste jaarweek van Daniël (Daniël 9:24-27), waarover we nog meer zullen lezen. De Gemeente zal noodzakelijkerwijs al opgenomen en bij de Heer zijn, voordat deze laatste week van de geschiedenis van Israël begint.

De Bijbel geeft duidelijk aan dat de Gemeente deze verschrikkelijke tijd van de toorn van God over het afvallige Israël en de Christenheid, die bij de opname van de Gemeente achtergebleven is, niet hoeft door te maken. “Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de behoudenis door onze Heer Jezus Christus” (1 Thess. 5:9).

De Gemeente heeft veel lijden doorstaan en is vervolgd door de wereld. Zij wordt nog steeds vervolgd. En het lijden blijft haar niet bespaard. Maar door de komst van Christus om de Zijnen tot Zich te nemen, zal ze die bijzondere tijd van de grote verdrukking niet doormaken: “Omdat gij het woord van Mijn volharding bewaard hebt, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over de hele aarde komen zal, om te verzoeken die op de aarde wonen” (Openb. 3:10).

“Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn” (Rom. 5:9).

Zijn bloed rechtvaardigt ons. Zijn macht redt ons van de toorn; niet alleen van de eeuwige toorn, maar ook van de toorn die spoedig over de aarde zal komen.

“Gij hebt u van de afgoden tot God bekeerd, om de levende en waarachtige God te dienen en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, Jezus, Die ons redt van de komende toorn” (1 Thess. 1:9-10). De Thessalonikers wachtten op de Heer, Die komen zou om hen te redden van de komende toorn.

Dit voortdurend wachten op de komst van de Heer vinden we in veel Schriftplaatsen: “Laten uw lendenen omgord zijn en uw lampen brandende. En gij, weest gelijk aan mensen die op hun heer wachten” (Luk. 12:35-36; zie ook verzen 45-46). “In de verwachting van de gelukzalige hoop” (Titus 2:13). “Want ons burgerschap is in de hemelen, waaruit wij ook de Heer Jezus als Heiland verwachten, Die het lichaam van onze vernedering veranderen zal tot gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid” (Fil. 3:20-21). “Hij zal de tweede maal zonder zonde verschijnen tot behoudenis aan hen die Hem verwachten” (Hebr. 9:28).

Deze en andere teksten, waarin de Heer de gelovigen vermaant te wachten, te waken en

naar Zijn komst uit te zien, bewijzen dat de Gemeente niet door de verdrukking zal gaan. Ze tonen ook aan dat er geen bepaalde tekenen vervuld moeten worden, vóórdat de Heer komt voor de Zijnen.

Want als er eerst bepaalde tekenen vervuld moesten worden, dan hoefden we pas te waken en Zijn komst te verwachten, als deze tekenen vervuld waren. Dan zouden we nog eerder geneigd zijn te verslappen in plaats van actief uit te zien naar Hem Die ons liefheeft!

Er hoeven dus vóór de opname van de Gemeente geen tekenen vervuld te worden. Maar er zijn talrijke profetieën die in de laatste jaarweek vervuld moeten worden, vóórdat Christus komt om te regeren. Daarom letten wij er met grote belangstelling op, hoe bepaalde dingen zich nu al ontwikkelen om al deze profetieën in vervulling te doen gaan (want komende gebeurtenissen werpen hun schaduw vooruit!). Mochten wij wachtend en bereid gevonden worden, onze lendenen omgord en onze lampen brandende. Ieder ogenblik kunnen we Zijn stem horen. Dan worden we in een oogwenk opgenomen de Heer tegemoet in de lucht (1 Thess. 4:15-18)!

Wanneer **het grote verschil tussen de Gemeente en Israël** beter begrepen werd, dan zou er geen twijfel overblijven over het feit dat de Gemeente éérst opgenomen moet worden, vóór de laatste week van de profetische geschiedenis van Israël begint.

De Gemeente is een hemels volk met een hemelse hoop en een hemelse erfenis (Kol. 1:5; Ef. 1:3; Hebr. 3:1; 1 Petr. 1:4; Joh. 14:1-3).

Israël is een aards volk, met een aardse hoop en een aardse erfenis (Ex. 19:5; 33:1,2,14-16; Deut. 4:32-40).

De Gemeente is geroepen om deel te hebben aan de eeuwige heerlijkheid van God, en deze heerlijkheid als Bruid te delen met de Zoon (1 Petr. 5:10; 1 Thess. 2:12; 2 Thess. 2:13-14; Rom. 8:17).

Israël daarentegen werd geroepen en van de andere volken afgezonderd om Gods eigen volk te zijn. Zij stond boven alle volken van de aarde. Ze is geroepen om de heerlijkheid van God te tonen in Zijn regering over de aarde (Num. 14:13-21; Jes. 43:21; 41:8-20; Deut. 4:34-35).

Vanaf het pinksterfeest in Handelingen 2 (het begin van de Gemeente) heeft God Zijn verbinding met Israël voor een tijd onderbroken. Hij telt nu niet de tijd in verbinding met hun geschiedenis, maar Hij roept uit Joden en heidenen een Bruid bijeen voor Christus (Rom.

11:25).

Een ander belangrijk bewijs dat de opname van de Gemeente vóór de grote verdrukking moet plaatsvinden, is het verschil in karakter van het evangelie dat gepredikt wordt. Het evangelie van Gods genade dat wij nu verkondigen, is een heel andere boodschap dan het evangelie dat door het Joodse overblijfsel in de tijd van de grote verdrukking gepredikt zal worden.

Het evangelie dat God de wereld nu aanbiedt, belooft een hemelse hoop en een hemelse roeping (Kol. 1:5; 2 Thess. 2:14; 1 Petr. 1:3-12).

Maar het overblijfsel van gelovige Joden zal een totaal ander evangelie prediken met een andere hoop, namelijk om deel te hebben aan de aardse zegeningen van het duizendjarig rijk. Zij zullen aankondigen dat de Messias zal komen om de bozen te oordelen en om het vervolgte overblijfsel te verlossen, opdat zij de aarde in bezit kunnen nemen. Daarna zal de Messias Zijn heerschappij van gerechtigheid, vrede en aardse zegeningen aanvaarden (Matth. 24:13; Openb. 14:6; Jes. 44:26).

God zal niet in dezelfde tijd twee verschillende evangeliën met een verschillende hoop laten prediken aan de wereld. Dat zou verwarring stichten en een vermenging brengen van het hemelse en het aardse volk, dat toch ieder zijn eigen hoop en bestemming heeft.

Zolang de Gemeente op aarde is, moet ze de hemelse roeping prediken. Wanneer echter de gelovigen opgenomen zijn in de hemel, zal God de achtergebleven massa van valse, uiterlijke belijders "uit Zijn mond spuwen" en Zich opnieuw tot de Joden wenden. Uit hen zal Hij een overblijfsel vormen, dat Hij zal uitzenden om het evangelie van het komende koninkrijk van Christus aan alle volken te prediken.

De term 'gelovig overblijfsel' doelt op een klein deel van het Joodse volk, dat werkelijk in de Messias zal geloven. Zij zijn het die we op aarde zien lijden in de zeventigste week van Daniël, en vooral tijdens de grote verdrukking (Daniël 7:25; Openb. 11:3; 12:17; 13:7, 10; 14:12, 16:6).

Zij leggen getuigenis af van de komende Messias. Ze weigeren het beest en zijn beeld te aanbidden. Een grote menigte uit de volkeren zal zich bij hen aansluiten. Zij zullen hun getuigenis over de komende Koning aannemen en weigeren te knielen voor het beest (Openb. 7:9-14).

Hoe heerlijk zijn onze vooruitzichten! Hoe kostbaar is de hoop op Zijn spoedige komst, om Zijn Bruid thuis te halen. Als we om ons heen kijken in de wereld van nu en in het bijzonder letten op het volk Israël, dan zien we de schaduwen van de "benauwdheid voor Jakob" zich al aftekenen.

Is ons hart niet brandende in ons? Want we weten, dat Hij éérsst voor ons komt! Mocht Hij ons vinden met “onze lendenen omgord en onze lampen brandende, als mensen die op hun Heer wachten”.

Als we zo dagelijks onze Heer verwachten, zal Christus steeds meer onze harten bezighouden. En het vurig verlangen naar Zijn komst, opdat wij altijd bij Hem zullen zijn en Hem gelijk zullen zijn, zal onze levenshouding veranderen. We zullen geen bevrediging meer vinden in de dingen die de wereld ons biedt. We zullen in onze harten een vast voornemen hebben, om steeds in afhankelijkheid van Hem te leven. Maar deze hoop op Zijn komst zal alleen dán een levende werkelijkheid voor ons zijn, als we onze weg in innige gemeenschap met Hem en met de Vader gaan. Dan zien we de wereld die de Zoon van God, onze geliefde Heer, naar het kruis verwees, in zijn ware gedaante. Namelijk: vijandschap tegen God, bereidheid om de antichrist welkom te heten en de draak en het beest te aanbidden (Openb. 13:2; 2 Thess. 2:4).

We moeten de wereld zien, zoals die ons in de Bijbel wordt beschreven: ze heeft God verworpen en is bereid om satan te aanbidden. Als we God van harte liefhebben en nauw met Hem verbonden zijn, zullen we ons niet door de wereld en de satan laten beïnvloeden. Dan zal er vrede en rust zijn in ons hart, want we weten dat God boven de omstandigheden staat. Hij leidt de omstandigheden om Zijn eeuwige raadsbesluiten in vervulling te laten gaan. Zolang we nog in de wereld zijn, moeten we de dienst vervullen die God ons heeft opgedragen. En we moeten dagelijks wachten op de komst van onze geliefde Heer! Dit zal ons helpen bij onze wandel, om met een voornemen van het hart onze taak hier beneden te kunnen volbrengen.

Conclusie: De leer dat de Gemeente door de grote verdrukking moet gaan, is ongetwijfeld afkomstig van de satan. Zij die deze leer aannemen, worden beroofd van de vertroostende, heiligende en bezielende invloed, die deze hoop op Zijn spoedige komst op ons leven heeft. God beware ons daarvoor!

E.C. Hadley

Uit het nieuwe boek 'Zie, Ik kom spoedig'. © uhwdw.